

Spm. nr. S 815

Til sundhedsministeren (1/2 95) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilken praksis man har på landets sygehuse, når ældre sygeplejersker tilbyder deres arbejdskraft på sygehusene?«

Begrundelse

I sit svar på spørgsmål nr. S 687 har ministeren bekræftet spørgeren i, at en ældre sygeplejerske er afvist fra Sønderborg Sygehus, efter hun har tilbudt sin arbejdskraft, men ministeren vil ikke yderligere gå ind i begrundelsen for afvisningen. I samme spørgsmål har spørgeren ønsket oplyst, hvilken praksis der er gældende også på øvrige sygehuse med hensyn til, hvordan sygehusene forholder sig, når ældre sygeplejersker tilbyder deres arbejdskraft.

Svar (9/2 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg er overbevist om, at det forekommer overordentlig sjældent, at danske sygehuse modtager ansøgninger om arbejde fra en 67-årig sygeplejerske, således som der var tale om i det tilfælde, der har givet anledning til spørgsmålet.

Jeg mener derfor ikke, man kan tale om en praksis, men jeg går ud fra, at man i sådanne tilfælde konkret vurderer, om man har behov for og kan benytte den pågældende ansøger.

På den baggrund finder jeg ikke, det er rimeligt at belaste de ca. 100 danske sygehuse med at indhente oplysninger herom.

Spm. nr. S 796

Til kulturministeren (31/1 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at Peter Schønning, der nu er konsulent for Koda, har været fuldmægtig i Kulturministeriet og har været regeringens repræsentant ved forhandlingerne om Rådskonvention 92/100/EØF om udlejnings- og udlånsrettigheder?«

Svar (9/2 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg kan bekræfte, at Peter Schønning som fuldmægtig i Kulturministeriet har deltaget i forhandlinger i Bruxelles om Rådskonvention 92/100/EØF om udlejnings- og udlånsrettigheder.

Spm. nr. S 797

Til kulturministeren (31/1 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Er ministeren opmærksom på, at Peter Schønning er forfatter til »Ophavsretten mellem kulturpolitik og handelspolitik« – bind 3 i serien »Kulturens Politik«, som er igangsat og finansieret af ministeren og Kulturministeriet?«

Begrundelse

I bogen indgår følgende citat (side 101-102):

»Kommissionen bruger den eksterne kompetence som led i sin handelspolitik. Ved at slå på et princip om materiel gensidighed i forhold til tredjelande vil Kommissionen opnå indrømmelser enten ved at få en bedre ophavsretsbeskyttelse af europæiske rettighedshavere eller ved at få handelsfordele på andre områder. Under GATT-forhandlingerne blev dette tydeligt demonstreret med hensyn til blankbåndsvederlag. På samme måde har Kommissionen klart tilkendegivet, at den vil bruge reglerne om EU-konsumtion som et handelspolitisk redskab i forhandlinger med tredjelande. F.eks. skal amerikanske produkter ikke frit kunne spredes fra USA til Europa uden den europæiske licenshavers tilladelse, medmindre USA tilsvarende sidestiller europæiske produkter med amerikanske.«

Svar (9/2 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Ja.

Spm. nr. S 798

Til kulturministeren (31/1 95) af:
Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Er ministeren opmærksom på, at Peter Schønning og kontorchef i Kulturministeriet Lars M. Banke er forfattere til artiklen »Ophavsretten i Den Europæiske Union« i Ugeskrift for Retsvæsen nr. 43, 29. oktober 1994, hvor det om udlejnings- og udlånsdirektivet side 372 fremgår: »Europa-Parlamentet godkendte i 2. høringsrunde den fælles holdning uden ændringsforslag?«

Svar (9/2 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg ser ingen grund til, at jeg skal kommentere noget, man kan læse i en offentliggjort artikel i Ugeskrift for Retsvæsen.

Spm. nr. S 799

Til kulturministeren (31/1 95) af:
Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Kan ministeren i forbindelse med behandlingen af Rådskdirektiv 92/100/EØF bekræfte, at Europa-Parlamentet i anden runde forsløg en ændring i forhold til den fælles holdning i form af et ændringsforslag ud fra ønsket om at tilføje en betragtning nr. 21 a om spredningsrettigheder, forhandlinger og drøftelser med tredje-lande, jævnfør De Europæiske Fællesskabers Tidende den 23. november 1992?«

Svar (9/2 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):
Ja.

Spm. nr. S 800

Til kulturministeren (31/1 95) af:
Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Er ministeren opmærksom på, at Europa-Parlamentets forslag i forbindelse med Rådskdirektiv 92/100/EØF var en genfremsættelse af en betragtning, som tidligere var blevet afvist af Kommissionen, samt at Kommissionen afviste betragtningen igen?«

Begrundelse

Kommissionen afviste ved udtalelse af 9. november 1992 Europa-Parlamentets betragtning med ordene:

»Kommissionen har imidlertid aldrig anset betragtningen for at have nogen operationel eller retligt bindende karakter. Direktivet er tavst med hensyn til relationerne til tredjelande inden for området intellektuelle rettigheder og ændrer ikke den internationale beskyttelse eller international ret på nogen måde.

Især afgøres spørgsmålet om, hvorvidt ophavsmænd fra lande uden for Fællesskabet har krav på national behandling, fortsat udelukkende af Berner-Konventionen. Direktivet ændrer intet herved, og den pågældende betragtning ville ej heller bevirke en ændring heri.

Kommissionen er derfor med Rådet enig i, at betragtningen bør udgå, idet den ikke ville tilføje direktivet retligt indhold, og fordi den er uden tilstrækkelig forbindelse til direktivets rækkevidde.

Kommissionen accepterer derfor i det hele Rådets fælles holdning uden forslag til ændringer.«

Svar (9/2 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg kan bekræfte, at Europa-Parlamentets forslag til betragtning nr. 21 a i hovedsagen var en genfremsættelse af et forslag til betragtning nr. 16 a, som var fremlagt i Parlamentets første udtalelse af 12. februar 1992. Parlamentets forslag til betragtning 16 a blev med visse redaktionelle ændringer af Kommissionen medtaget i det af Kommissionen til Rådet den 30. april 1992 fremsendte ændrede direktivforslag. – I øvrigt er det korrekt, at Kommissionen ved skrivelse af

9. november 1992 i sidste instans afviste Europa-Parlamentets forslag til betragtning. – Kommissionens skrivelse er på dette punkt i sin helhed formuleret således:

- »Kommissionen kan ikke acceptere Parlamentets forslag af følgende grunde:
- Oprindelig blev denne betragtning foreslået af Parlamentet under første behandling. Kommissionen medtog betragtningen i sit ændrede forslag for i videst muligt omfang at tage hensyn til Parlamentets ønsker.
 - Kommissionen har imidlertid aldrig anset betragtningen for at have nogen operationel eller retligt bindende karakter. Direktivet er tavst med hensyn til relationerne til tredjelande inden for området intellektuelle rettigheder og ændrer ikke den internationale beskyttelse eller international ret på nogen måde.
 - Især afgøres spørgsmålet om, hvorvidt ophavsmænd fra lande uden for Fællesskabet har krav på national behandling fastsat udelukkende af Berner-konventionen. Direktivet ændrer intet herved, og den pågældende betragtning ville ej heller bevirke en ændring heri.
 - Kommissionen er derfor med Rådet enig i, at betragtningen bør udgå, idet den ikke ville tilføje Direktivet retligt indhold, og fordi den er uden tilstrækkelig forbindelse til Direktivets rækkevidde.
- Kommissionen accepterer derfor i det hele Rådets fælles holdning uden forslag til ændringer.«

Spm. nr. S 801

Til kulturministeren (31/1 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at direktivets (92/100/EØF) forord og forarbejder hverken generelt eller i relation til artiklen om spredningsretten berører forholdene til tredjelande?«

Svar (9/2 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg kan bekræfte, at direktivets art. 9, stk. 1-3, om spredningsret har følgende ordlyd:

»Artikel 9

Spredningsret

1. Medlemsstaterne giver
 - udøvende kunstnere, for så vidt angår optagelser af deres fremførelser,
 - fremstillere af fonogrammer, for så vidt angår deres fonogrammer,
 - producenter af den første optagelse af en film, for så vidt angår den originale film eller eksemplarer deraf,
 - radio- eller fjernsynsselskaber, for så vidt angår optagelser af deres udsendelser som omhandlet i artikel 6, stk. 2,
 - eneret til at gøre disse genstande, herunder eksemplarer deraf, tilgængelige for almenheden ved salg eller på anden måde; denne ret benævnes i det følgende »spredningsret«.
2. Spredningsretten inden for Fællesskabet med hensyn til en genstand som omhandlet i stk. 1 udtømmes først, når genstanden for første gang sælges i Fællesskabet af rettighedshaveren eller med dennes tilladelse.
3. Spredningsretten berører ikke de særlige rettigheder ifølge kapitel 1, særlig artikel 1, stk. 4.«

Med hensyn til direktivets art. 9, stk. 2, skal jeg bemærke, at §§ 65, stk. 4, 2. pkt., 66, stk. 2, 2. pkt., 67, stk. 2, 2. pkt., og § 69, stk. 3, 2. pkt., i det for Folketinget fremlagte lovforslag (L 119) svarer til direktivets art. 9, stk. 2.

Med hensyn til spørgsmålet om beskyttelse af producenter af lyd- og billedoptagelser m.v. med oprindelse i lande uden for EU er det – på linje med, hvad der er nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. S 800 – Kulturministeriets opfattelse, at dette spørgsmål må afgøres på grundlag af Danmarks almindelige internationale forpligtelser på området, herunder navnlig Romkonventionen af 1961 om beskyttelse af udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer og radio- og fjernsynsforetagender.

Spm. nr. S 802

Til kulturministeren (31/1 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at reglerne om spredningsret, jævnfør direktivets (92/100/EØF) forord samt Kommissionens bemærkninger til denne artikel, har til formål at styrke beskyttelsen imod ulovlig kopiering og spredning af ulovlige kopier?«

Svar (9/2 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg kan oplyse, at direktivet i betragtning nr. 4 og 5, indeholder følgende tekst:

»Udlejning og udlån af ophavsretligt beskyttede værker samt frembringelser beskyttet af ophavsretsbeslægtede rettigheder spiller en stadig større rolle for navnlig ophavsmænd, kunstnere samt producenter af fonogrammer og film, og piratvirksomhed udgør en stadig større trussel;

rimelig beskyttelse af ophavsretligt beskyttede værker og frembringelser beskyttet af ophavsretsbeslægtede rettigheder i form af udlejnings- og udlånsrettigheder samt beskyttelse af frembringelser i form af optagelses-, reproduktions- og udsendelsesrettigheder samt rettigheder til offentlig gengivelse kan derfor anses at være af afgørende betydning for den økonomiske og kulturelle udvikling inden for Fællesskabet;«.

Endvidere fremgår det af Kommissionens bemærkninger til art. 6 og 7 i det oprindelige direktiv forslag af 24. januar 1991, at Kommissionen finder, at gennemførelse af reproduktionsrettigheder og spredningsrettigheder generelt kan bidrage til at modvirke piratvirksomhed.

Spm. nr. S 803

Til kulturministeren (31/1 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at udlejnings- og udlånsdirektivet (92/100/EØF) hverken ifølge Rådet, Europa-Parlamentet eller Kommissionen indeholder et krav om forbud imod salg af lovlige udgivne (ikkepiratkopierede) musikværker og filmværker importeret fra tredjelande?«

Svar (9/2 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Ja, når det gælder beskyttelsen af musikværker og filmværker. Med hensyn til den beskyttelse, som efter direktivets art. 9 tilkommer producenter af lyd- og billedoptagelser m.v., skal jeg henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 801.

Spm. nr. S 804

Til kulturministeren (31/1 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for kontorchef J. Nørup-Nielsens udtalelser til Berlingske Tiden den 11. november 1994, hvori J. Nørup-Nielsen udtaler, at Kulturministeriet ikke ønsker et import- og salgsforbud?«

Svar (9/2 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 801 og min besvarelse af 29. november 1994 af spørgsmål nr. 19 fra Folketingets Kulturudvalg (Alm. del – bilag 81). Besvarelsen følger vedlagt. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 805

Til kulturministeren (31/1 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for, i hvilket omfang den danske pladebranche og den danske videobranche har haft indflydelse på Kulturministeriets fortolkning af direktiv 92/100/EØF, jævnfør artikel i Politiken den 24. november 1994?«

Svar (9/2 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Ministeriets synspunkter med hensyn til forståelsen af gældende retsregler er i overensstemmelse med normal departemental sædvane ikke baseret på særlige bidrag fra interesseorganisationer og lign.

Spm. nr. S 806

Til kulturministeren (31/1 95) af:
Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at såfremt det nuværende forslag til lov om ophavsret (L 119) vedtages, vil dette betyde en strammere lovgivning på udlejnings- og udlånsområdet end krævet af EU?«

Svar (9/2 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg kan oplyse, at EF-direktivet af 19. november 1992 om udlejning og udlån på visse punkter stiller krav om en stærkere eneretsbeskyttelse end den gældende danske lovregulering, således som den senest er udformet af Folketinget i 1989. Dette gælder f.eks. spørgsmålet om udlejning af bøger. På sådanne punkter indeholder det i Folketinget fremlagte lovforslag (L 119) forslag til strammere eneretsbestemmelser end de gældende danske bestemmelser, jf. lovforslagets § 19, stk. 2.

På andre punkter indeholder de gældende danske lovbestemmelser en stærkere eneretsbeskyttelse end tilfældet er efter det i 1992 vedtagne EF-direktiv. Dette gælder f.eks. spørgsmålet om udlån af filmværker og edb-programmer i maskinlæsbar form. På sådanne punkter indeholder det fremsatte lovforslag (L 119) ikke forslag til ændringer i den gældende danske lovregulering.

Spm. nr. S 877

Til forskningsministeren (6/2 95) af:
Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren redegøre for sit syn på problematikken mellem på den ene side som hovedaktionær i Tele Danmark A/S at varetage statens ejerinteresser og herigennem sikre selskabets legitime interesser i profit samt på den anden side at varetage de samfundsmæssige og almennyttige forpligtelser, som må være en følge af, at staten og dermed befolkningen ejer hovedparten af selskabet?«

Begrundelse

I forbindelse med diskussionen om den gradvise liberalisering af Tele Danmark A/S er ministerens dobbeltrolle som såvel ejer af hovedparten af Tele Danmark A/S som lovgiver og kontrollant på hele teleområdet blevet genstand for stor opmærksomhed.

På den ene side skal ministeren pleje selskabets interesser som ejer – bl.a. af hensyn til selskabets mindretalsaktionærer – og på den anden side skal ministeren sikre de almennyttige hensyn, som må være en følge af, at det offentlige fortsat har engagement i Tele Danmark A/S. Denne vanskelige balancegang kræver en fuldstændig afklaring af, hvilke mål som efterstræbes, og spørgeren ønsker derfor ministerens egen vurdering af problematikken.

Svar (10/2 95)

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Forskningsministeren har i dag ansvaret for lovgivningen på telekommunikationsområdet. Der er med hjemmel i lov om visse forhold på telekommunikationsområdet givet Tele Danmark A/S koncession på en række teletjenester og den dertil hørende infrastruktur. Forskningsministeren fører i henhold til koncessionen tilsyn med selskabets overholdelse af de opstillede vilkår.

Forskningsministeren varetager endvidere statens ejerinteresse over for selskabet.

I foråret 1994 blev statens ejerandel af Tele Danmark A/S bragt ned til 51 pct. af aktiekapitalen. Selskabet foretog herefter en aktieemission på både det danske og det internationale marked. I den sammenhæng blev der udarbejdet et prospekt.

Af prospektet side 7, Statens rolle som aktionær, fremgår, at:

»Regeringen anerkender sondringen mellem statens rolle som aktionær og statens rolle som regulerende myndighed. I denne forbindelse er der foretaget visse ændringer i selskabets koncession, og størstedelen af tilsynsopgaverne er delegeret til Telestyrelsen, . . .«.

Videre hedder det, at:

»Med hensyn til statens ejerandel i selskabet vil regeringen desuden handle på samme måde som en privat aktionær.«

Forskningsministeriet har med cirkulære om Telestyrelsens opgaver og bekendtgørelse om tilsyn på koncessions- og særretighedsområ-